

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

1 stycznia 2023

LITURGIA SŁOWA

Lb 6,22-27; Ps 67; Ga 4,4-7; Łk 2,16-21

Ref. psalmu: **Bóg miłosierny niech nam błogosławi.**

Pasterze pospiesznie udali się do Betlejem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeni, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w

swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane. Gdy nadszedł dzień ósmy i należało

obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie Matki.

Dołączę się do pasterzy – prostych ludzi, którzy biegną do Betlejem zobaczyć, co się tam wydarzyło. Zobaczą ich przejęte twarze. Wsłucham się w rozmowy. Towarzyszą im emocje świadczące o głębokim przeżyciu. Co mogę powiedzieć o moim przeżywaniu oktawy Bożego Narodzenia, która dobiega końca? Jakie przeżycia najczęściej towarzyszyły mi w tych dniach? Jak wyglądała w tym czasie moja modlitwa słowem Bożym? Jakie słowo o narodzeniu Jezusa poruszało mnie najmocniej?

Udam się z pasterzami do Maryi, Józefa i Niemowlęcia leżącego w żłobie. Będę kontemplował ich twarze, ich wewnętrzny pokój i miłość. Uświadomię sobie, że to wszystko ma miejsce w nieludzkich warunkach życia. Bóg w stajni, otoczony prostymi ludźmi. Chce być Niemowlęciem. Jego największe dzieła zbawcze, od żłobu aż po krzyż, dokonują się w cichości, w ubogich warunkach i pośród ludzi o prostym sercu.

Przywołam na pamięć miejsca mojego życia, które wydają mi się najbardziej nędzne. Uświadomię sobie, że Jezus chce urodzić się w tych miejscach dla mnie – wszędzie tam, gdzie widzę największą nędzę swego życia. Przypomnę sobie zwyczajnych, cichych ludzi, którzy odwiedzają mnie w codzienności. Kto najbardziej uobecnia w moim życiu narodzonego Jezusa, cichość i delikatność Maryi, dobroć Józefa?

Zbliżę się i przytulę do Maryi. Poproszę Ją, aby mi pozwoliła uczestniczyć w przeżyciach Jej serca. Będę z Ną rozmawiał o tym, co przeżywała w stajni. Będę prosił Ją słowami: „Uproś mi serce proste, otwarte na słowo Boga”.

Krzysztof Wons SDS

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do I czytania

Formuła kapłańskiego błogosławieństwa, które opisuje dzisiejsze pierwsze czytanie, posiada przepiękną formę poetycką. W tekście hebrajskim pierwsze wezwanie składa się z piętnastu liter, drugie z dwudziestu, a ostatnie z dwudziestu pięciu, pokazując symbolicznie jak łaska Boga rozlewa się niczym rzeka na Jego lud. Obfite błogosławieństwo składa się z trzech wezwań, z których pierwsze zawiera w sobie obietnicę pomocy i ochrony, które zapewniają podstawowe potrzeby człowieka jak bezpieczeństwo czy pożywienie. Drugie wezwanie zapewnia o przyjaźni i łaskawości Boga, zaś trzecie o zwróceniu przez Boga Jego oblicza, a więc wręcz umiłowaniu i obdarzeniu pokojem. Te dość enigmatyczne sformułowania zostają skonkretyzowane w Nowym Testamencie przez Osobę Maryi, która przynosi nam pełnię błogosławieństwa,

jakim jest Jezus Chrystus.

Tak jak kapłani starotestamentalni wzywali imienia Boga nad Izraelem, aby spoczęło ono na każdym, tak samo przez zrodzenie z Maryi przychodzi na świat Ten, który jest wszelkim błogosławieństwem i pełnią, ponieważ to On utrzymuje nas w istnieniu. Ludzkość nie zna większej przyjaźni i łaskowości niż ta, w której Syn Boży oddał życie za nas i to właśnie w Chrystusie Bóg najpełniej zwrócił na nas swoje oblicze, ponieważ stał się Bogiem tak bliskim. Stał się jednym z nas, aby Ten, który jest pokojem, przyniósł nam już nie tylko obietnicę, ale całego siebie.

Komentarz do psalmu

Psalm 67 odnosi się wyraźnie do kapłańskiego błogosławieństwa z Księgi Liczb, używając podobnych sformułowań jak chociażby obietnicy „rozjaśnienia oblicza Boga”. W swojej treści rozszerza jednak rozumienie błogosławieństwa, ponieważ nie mówi tylko o relacji Boga i Jego ludu, ale także o za-

chwycie, jaki wzbudza ono wśród innych narodów. Ogromna moc działania Boga w życiu ludzi jest więc dla wszystkich przedmiotem podziwu i źródłem zdrowej bojaźni Bożej.

Komentarz do drugiego czytania

Święty Paweł pisze do Galatów o tajemnicy zrodzenia dojrzałych dzieci Bożych. Mówi bowiem, że narodzenie Jezusa z Maryi dało nam wolność spod Prawa, które było dla ludzkości „wychowawcą” danym na czas dorastania. W Liście do Rzymian św. Paweł pisze, że Prawo było duchowe, a więc jego przepisy są nieosiągalne dla tego, kto jest tylko cielesny. Jest to ponad jego siły, bo jest w niewoli grzechu przez to, że jest w stanie upadku i śmierci. Nowe prawo Ducha uwolniło od grzechu tych, którzy żyją w Chrystusie. Teraz ci, którzy przyjęli do serca Ducha, a więc wszyscy ochrzczeni, mogą razem z Nim nazywać Boga Ojcem. Są więc dziedzicami, spad-

kobiercami obietnic związanych z Przymierzem Boga z ludźmi.

Komentarz do Ewangelii

Pasterze wielbili Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli. Zobaczyli bowiem na własne oczy to, co zapowiedział im anioł, ale to co ujrzeli nie byłoby nadzwyczajne, gdyby nie owa zapowiedź. W Betlejem zobaczyli przecież zwyczajną scenę – nowonarodzone Dziecię i Rodziców. Dlatego tak ważne jest nie tylko to, co widzieli, ale także to, co usłyszeli. Podobnie Maryja zasluchuje się w to wszystko, co zostało Jej objawione zarówno przez Archanioła Gabriela, jak i przez pasterzy i rozważa w sercu. Prowadzi rozmyślanie nie tylko na poziomie analizy faktów zaobserwowanych empirycznie, ale głębiej – tam, gdzie to, co się widzi i słyszy, spotyka się z wiarą i ufnością wobec Boga. Tam Ta, przez którą Bóg przyszedł na świat, rodzi swoją wyjątkową relację z Nim.

Komentarze zostały przygotowane
przez Rafała Mińkowskiego
diakona WMSD w Warszawie

BOGURODZICA

Spośród szczególnych przywilejów Maryi na pierwszym miejscu trzeba wymienić Jej **Boskie macierzyństwo**, które w dzisiejszej uroczystości czcimy. Kiedy Nestoriusz, patriarcha Konstantynopola, odważył się odróżniać w Jezusie Chrystusie dwie natury i dwie osoby, wtedy Maryję zaczął nazywać Matką Chrystusa-Człowieka i odmówił Jej przywileju Boskiego macierzyństwa. Jednak biskupi zebrani na soborze w Efezie (431) stanowczo odrzucili i potępiili naukę Nestoriusza, wykazując, że Jezus miał tylko jedną osobę, której własnością były dwie natury: Boska i ludzka. Dlatego Maryja była Matką Osoby Jezusa Chrystusa w Jego ludzkiej naturze - była więc Matką Bożą. Prawda ta została ogłoszona **jako dogmat**. Zebrani na tym soborze biskupi Kościoła pod przewodnictwem legatów pa-

pieskich orzekli jednogłośnie, że **nie tylko można, ale należy Maryję nazywać Matką Bożą, Bogurodzicą (greckie *Theotokos*)**. Maryja nie zrodziła Bóstwa, nie dała Panu Jezusowi natury Boskiej, którą On już posiadał odwiecznie od Ojca. Dała Chrystusowi Panu w czasie naturę ludzką - ciało ludzkie. Ale dała je Boskiej Osobie Pana Jezusa. Jest więc Matką Syna Bożego według ciała i w czasie, jak według natury Bożej i odwiecznie Pan Jezus jest Synem Bożym. Ta godność i ten przywilej wynosi Maryję ponad wszystkie stworzenia i jest źródłem wszystkich innych Jej przywilejów. Prawdę o Boskim macierzyństwie Maryi potwierdzono na soborach w Chalcedonie (451) i w Konstantynopolu (553 i 680), w konstytucji Pawła IV przeciwko arianom (socynianom) w roku 1555, w wyzna-

niu wiary Benedykta XIV (1743) oraz w encyklice Piusa XI *Lux veritatis* w 1931 r.

Kościół właściwie przez cały rok wysławia ten wielki przywilej Maryi. W codziennej Kompletce w antyfonie końcowej spotykamy słowa: "Witaj, Matko Zbawiciela!", "Witaj, Królowo nieba, Pani aniołów!", "Witaj korzeniu i bramo święta, z której Światło zeszło na ziemię!", "Królowo nieba, wesel się, alleluja, albowiem, którego zasłużyłaś nosić, zmartwychwstał, jak przepowiedział, alleluja!", "Witaj, Królowo... a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym wygnaniu nam okaż".

Macierzyństwo Maryi wobec Jezusa jest wyjątkowe, ponieważ jest

dziewicze. Maryja była Dziewicą zawsze: przed porodem Jezusa i po Jego urodzeniu, aż do śmierci. Kościół nie ustanowił osobnego święta dla podkreślenia tego tytułu. Łączy go jednak bezpośrednio z Boskim macierzyństwem. Prawdę o dziewiczym macierzyństwie ogłosił jako dogmat na Soborze Laterańskim I w roku 649. Jednak wiarę w tę prawdę Kościół wyraził również na soborach poprzednich, np. w Chalcedonie (451) i w Konstantynopolu (553). Nadto prawdę tę akcentuje w wyznaniach wiary, w orzeczeniach papieży, w pismach Ojców Kościoła i w liturgii.

Pan Bóg godnością przewyższa wszystko, co tylko istnieje. Dlatego kult najwyższy, tak prywatny, jak i publiczny, należy się Panu Bogu. Maryja jest tylko stworzeniem, ale wśród stworzeń wyróżniona została najwyższą godnością. Dlatego Kościół oddaje Jej cześć szczególną, większą niż innym Świętym, co w liturgii nazywa się kultem *hyperduliae* – czią wyjątkową. Kult Świętych jest zawsze względny i pośredni. Czcimy ich bowiem, ponieważ są przyjaciółmi Boga, a całą swoją godność i chwałę zawdzięczają Panu Bogu. To samo odnosi się również do Matki Bożej.

W swoich początkach chrześcijaństwo na pierwszy plan wysuwało kult Pana Jezusa jako Wcielnego Słowa i Zbawiciela świata. W miarę jednak, jak nauka Chrystusa ogarniała coraz to nowe obszary, powiększało się też zainteresowanie osobą Matki Zbawiciela. Dlatego wspomnienie o Niej spotykamy u pierwszych Ojców Kościoła oraz w apokryfach. Kiedy zaczął rozwijać się kult męczenników, a zaraz potem wyznawców, kult Matki Bożej zyskiwał na znaczeniu. Od wieku IV można już mówić o powszechnym kulcie Maryi w Kościele. Wzrósł on po Soborze Efeskim (431), kiedy zaczęto stawiać ku czci Matki Bożej kościoły, otaczać kultem Jej obrazy, układać modlitwy, wygłaszać homilie i obchodzić Jej święta. Dzisiaj kult Matki Bożej w Kościele katolickim jest tak powszechny i żywy, że stanowi jedną z jego cech charakterystycznych. Maryja jest patronką Kościoła Powszechnego, wielu diecezji, zakonów, krajów, miast oraz asysty kościelnej, lotników, matek, motocyklistów, panien, piekarzy, prądek, studentów i szkół katolickich.

Za: ilg.pl

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1626 Kościół uważa wzajemne wyrażenie zgody przez małżonków za nieodzowny element, który „stwarza małżeństwo”. Jeśli nie ma zgody, nie ma 2201 małżeństwa.

1627 Zgoda jest „aktem osobowym, przez który małżonkowie wzajemnie się sobie oddają i przyjmują”: „Biorę ciebie za żonę” - „Biorę ciebie za męża”. Zgoda, która wiąże wzajemnie małżonków, znajduje swoje dopełnienie w tym, że dwoje „stają się jednym ciałem”.

1628 Zgoda powinna być aktem woli każdej ze stron, wolnym od przymusu i ciężkiej bójki zewnętrznej. Żadna ludzka władza nie może zastąpić tej zgody. Jeśli nie ma tej wolności, małżeństwo jest nieważne.

1629 Z tej racji (i z innych powodów, które unieważniają małżeństwo) Kościół, po zbadaaniu sytuacji przez kompetentny trybunał kościelny, może orzec „nieważność małżeństwa”, to znaczy stwierdzić, że małżeństwo nigdy nie istniało. W takim przypadku obie strony są wolne i mogą wstąpić w związki małżeńskie, licząc się z naturalnymi zobowiązaniami wynikającymi z poprzedniego związku.

1630 Prezbiter (lub diakon), który asystuje przy obrzędzie zawarcia małżeństwa, przyjmuje zgodę małżonków w imieniu Kościoła i udziela błogosławieństwa Kościoła. Obecność pełniącego posługę w Kościele (oraz świadków) wyraża w widoczny sposób, że małżeństwo jest rzeczywistością kościelną.

Imiona Trzech Króli

Bardzo długo Trzej Królowie nie mieli imion. W Biblii nie znajdziemy ani słowa o tym, jak się nazywali. Dopiero w średniowieczu, w VIII a może nawet w IX wieku zaczęto używać w odniesieniu do nich imion: Kacper, Melchior i Baltazar.

Imię **Kacper** otrzymał Mędrzec przedstawiany jako król o ciemnym kolorze skóry. Kacper miał przybyć z Afryki (niektóre źródła podają jednak, że to nie Kacper, a Baltazar miał reprezentować ten kontynent). Imię Kacper ma pochodzenie perskie (dawna Persja to tereny współczesnego Iranu) i oznacza: *dostojny, wspinały*.

Melchior to najmłodszy z Trzech Króli. Jego imię ma pochodzenie hebrajskie i oznacza: *król światła*.

Ostatni z trójki Mędrców – **Baltazar**, ukazany jest jako mężczyzna z czarną brodą i o śniadej karnacji. To według licznych źródeł najstarszy spośród Trzech Króli. Jego imię pojawia się w Starym

Testamencie i ma pochodzenie babilońskie (dawne tereny Babilonu to współczesny Irak). Baltazar oznacza: *Belu (Boże) straż króla*.

Jakie dary przynieśli Trzej Królowie?

Biblia nie podaje dokładnej liczby Mędrców ze Wschodu. Na malowidłach w rzymskich katakumbach z II i III wieku twórcy przedstawiali dwóch, czterech lub sześciu mędrców. Jednak wymienione w Biblii trzy dary: mirra, kadzidło i złoto – sprawiły, że zaczął ugruntowywać się pogląd o Trzech Królach (jeden król – jeden dar).

Dary, które przynieśli Trzej Królowie:

- złoto – podarunek od Melchiora to symbol władzy królewskiej,
- kadzidło – dar od Kacpra to symbol boskości,
- mirra – dar od Baltazara to symbol męczeńskiej śmierci.

Podczas homilii wygłaszanej w Dzień Objawienia Pańskiego papież Grzegorz Wielki, żyjący na przełomie VI i VII wieku tak wyjaśniał znaczenie darów: „Złoto jest bowiem odpowiednie dla króla, kadzidło składano na ofiarę Bo-

gu, mirrą zaś konserwuje się ciała zmarłych. Magowie więc zapowiadają tego, którego adorują, także poprzez mistyczne dary: przez złoto – króla, przez kadzidło – Boga, przez mirrę – śmiertelnika”.

W tym samym kazaniu św. Grzegorz dodaje, że wszyscy wierzący w Chrystusa również mogą ofiarować Bogu te same dary, w postaci: **mądrości** (której symbolem jest złoto), **modlitwy** (której symbolem jest kadzidło) i **umartwiania ciała** (które symbolizuje mirra).

ŻYCZENIA NA NOWY ROK

Na cały nowy rok Pański 2023 składamy Wam serdeczne życzenia.

Niech cały nowy rok będzie dla Was, dla Waszych rodzin oraz bliskich czasem pokoju i nadziei, niech obfituje w Boże dary i opiekę Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. Niech Chrystus, Bóg Mocny, Książę Pokoju narodzony w Betlejem, przenika Wasze serca swą obecnością i niech Wam błogosławi.

„Niech cię Pan błogosławi i strzeże.

Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską.

Niech zwróci ku tobie swoje oblicze i niech cię obdarzy pokojem” (Lb 6,22-27).

O G Ł O S Z E N I A

- ✓ Dziś przypada I niedziela miesiąca. Zapraszamy na **Adorację Najświętszego Sakramentu** o godz. **18:00**.
- ✓ W piątek, 6 stycznia – uroczystość **Objawienia Pańskiego**. Msze św. wg porządku niedzielного. Po każdej Mszy św. obrzęd błogosławieństwa kadzidła i kredy. Kredę i kadzidło przygotowane przez Służbę Liturgiczną można nabyć przy wyjściu z kościoła. Tego dnia taca przeznaczona na misję. Tego dnia **kancelaria parafialna będzie nieczynna**. W tym dniu nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.
- ✓ 6 stycznia zapraszamy na **koncert noworoczny** w wykonaniu **Remigiusza Kuźmińskiego** – bezpośrednio po Mszy o godz. **13:00**.
- ✓ Także 6 stycznia zapraszamy na **Jaselka** w wyjątkowym wykonaniu dzieci i młodzieży. Jaselka odbędą się o godz. **16:00** w kościele.
- ✓ Dziś po Mszy św. o godz. **11.30** zapraszamy na spotkanie Róż Różańcowych Rodziców.
- ✓ W niedzielę, 8 stycznia, po Mszy św. o godz. **8.30** zapraszamy na spotkanie Żywego Różańca. Spotkanie odbędzie się w kaplicy Matki Bożej.
- ✓ Serdecznie zapraszamy na kurs przygotowania do sakramentu małżeństwa, który rozpocznie się 9 stycznia o godz. **19.30** w dolnej plebanii. Zapisy na pierwszym spotkaniu.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl